

Jannah Loontjens

TALÁN BIZONY MÉGSEM

Szerepek, melyeket minden nő próbál összehangolni: „anya”, „feleség” és „dolgozó nő”. Nincs ezzel másképp az Amszterdamban élő Mascha sem, akinek négy napját követhetjük nyomon, miközben megismerhetjük az állandóan felmerülő bizonytalanságokat. Mascha próbál helyt állni az élet minden területén, de komoly kétségei vannak, melyek jórészt abból is fakadnak, hogy az édesanyja nyomtalanul eltűnt az életéből. Vajon neki sikerülhet-e egyáltalán jó anyának és szerető feleségnek lenni, miközben még ígéretes karrierjét is építené. De tényleg megéri erőlködni?! Hiszen talán a férje sem hűséges hozzá... Vagy mégis? Ezekkel a kételyekkel nehezebb ellenállni a kísértésnek, amikor a Facebookon megismerkedik a nála 10 évvel fiatalabb, New Yorkban élő Rafiqkal, akivel virtuális intim kapcsolatba kerül, és aki felidézi az eltűnt gondtalan fiatalságot. A távolság és a virtuális jelenlét izgalmassá teszi számára a kapcsolatot, tovább bonyolítja életét.

Katri Lipson

A FAGYLALTOS

A '40-es és '50-es évek Csehszlovákiáját idéző, ám szüntelenül a jelen felé irányuló finn regény játékosága egyből magával ragadja az olvasót. Egy filmforgatás kellős közepén találjuk magunkat. A rendező forgatókönyv nélkül dolgozik, ellenben a film kronologikusan készül, így a színészek mindennapi életüket élik, s ezzel egyszersmind az általuk játszott karakterek életét is folyamatosan alakítják. Vajon művészi értelemben valóságosabbá válnak az eképpen eljátszott szerepek, vagy a szerep kilép a műből és valósággá lesz? Egy biztos, a határ a valós és kitalált szereplők között, a színész hús-vér személyében elmosódni látszik. A regény e két „világ” közötti dialógusra helyezi a hangsúlyt, az életre pedig, mint részletek és történetek gyűjteményére tekint, amelyben történelem és jelen szédületes párbeszédet folytat egymással.

Anne Lise Marstrand-Jørgensen

HILDEGARD I.

A középkorról alkotott elképzeléseink kevés írott emléken alapulnak, így a hajdani apátnő, Hildegard von Bingen jelentős kordokumentumot hagyott ránk a 11–12. századi nő sorsáról, kitörési lehetőségeiről. Hildegard tehetsége csak másodlagosan jelenhetett meg a művészetben és tudományban, elsődlegesen a hit inspirálta víziókban manifesztálódott.

A fiatal dán író nő filmszerűen láttatja velünk a középkori környezetet, és drámai hatással számol be Hildegard különleges életútjáról, vízióiról, illetve a férfiak által uralt egyházba való beilleszkedésről. S hogy vajon Isten avagy a Sátán inspirálja látnoki képességét, az a történet 2016 őszére várható folytatásában fog az olvasó elé tárulni.

Birgül Oğuz

HAH!

A szeretett apa halott, lánya pedig a gyászolók között sürgölődik, teát kínál a siratóknak, s közben a lelkében kavargó érzések valódi természetén elmélkedik, melyek ugyan elmondhatatlanok, de nem kifejezhetetlenek, és bár ép ésszel felfogni nem lehet őket, nagyon is átérezhetők. Ehhez azonban először meg kell találnia a megfelelő nyelvezetet. Ez lehet akár egy egyszerű, lineáris elbeszélésforma, de akár a szürreális szabadversek határait súroló tudatfolyam is. Vagy egyszerre mindkettő.

A török író műve a gyász feldolgozhatatlan mélységeibe kalauzolja olvasóit. A hét és fél, egymással hol lazábban, hol szorosabban összefüggő (jobb szó híján) novellában a gyász és a veszteség mívés irodalmi szöveggé alakulását figyelhetjük meg. A *Hah!* egy fájdalmas, a lélek mélyéből felszakadó, szünni nem akaró, de végül melankóliává szelídülő hatalmas sóhaj, mely miközben megpróbálja a veszteség felett érzett kínt szavakba önteni, eleddig járatlan irodalmi területeket tár fel.

Cecilie Enger

ANYÁM AJÁNDÉKAI

Ez a regény egy norvég középosztálybeli család története a századfordulótól napjainkig: Cecilie Enger családjáé. Szerető közelségben, mégis ironikus távolságtartással mutatja be őket.

Az édesanyán elhatalmasodott az Alzheimer-kór, ezért a család felszámolja a családi otthont. Egy gondosan összekészített papírköteg kerül elő közben – anya karácsonyi ajándéklistái, melyekből kibontakozik a családi saga. Pontosan részletezi bennük, hogy mit vásárolt, mit készített, kinek mit adott és kitől mit kapott a család, ily módon lesznek a listák a szülők, testvérek, nagynénik közötti családi saga vezérfonalává. A listákat követve megismerjük anya útját, szeretett személyiségének drámai felmorzsolódását a betegség éveitől, a bánatot és keserűséget, melyet mindennek a feldolgozása hozott magával, hogy végül ez a nagyon személyes regény megszülethessen?

Sylwia Chutnik

NŐI ZSEBATLASZ

A varsói bérház négy lakója köré felfűzött történetekre tekinthetünk akár regényként, akár egyedi Varsó-útikönyvként, akár egy megalakítások nélküli, a nagyváros legszegényebb rétegét megvizsgáló feminista tanulmányként. A fejezetek elején ismeretlenek hitt női archetípusokat mutat be a szerző (bazárosok, összekötők, utánzatok, kis hercegnők), majd ezt követően egy-egy általa kiválasztott és megformált „példányra” fókuszál. A szereplők nőisége széles spektrumot fog át: a generációs különbségek elemi eszközén túl még a nemek közti átfedés is megjelenik egy elnőiesedett férfi személyében. A szerző hol természetfilmes szenvtelenséggel, hol a hétköznapi tragédiák iránti megértéssel teli szeretettel mutatja be a tipikusnak tekinthető bérház és az utca ökoszisztémáját a maga rendező elveivel és az őshonos fajokkal egyetemben.

Sylwia Chutnik (1979) író, újságíró és idegenvezető. Kultúratudomány és gender studies szakon végzett a Varsói Egyetemen. Mindezek mellett önkéntes munkát is végez, valamint vezetője a lengyel anyák és nők jogaiért küzdő MaMa alapítványnak. Egyedülálló idegenvezetőit Varsó jeles nőalakjainak történeteire fűzi fel. Íróként *Női zsebatlasz* című regényével rendkívül sikeresen debütált, 2008-ban elnyerte a neves Paszport Polityki irodalmi díjat, és a 2009-es Nike-díjra is jelölték. A könyv azóta számos nyelven, többek között németül és oroszul is megjelent.